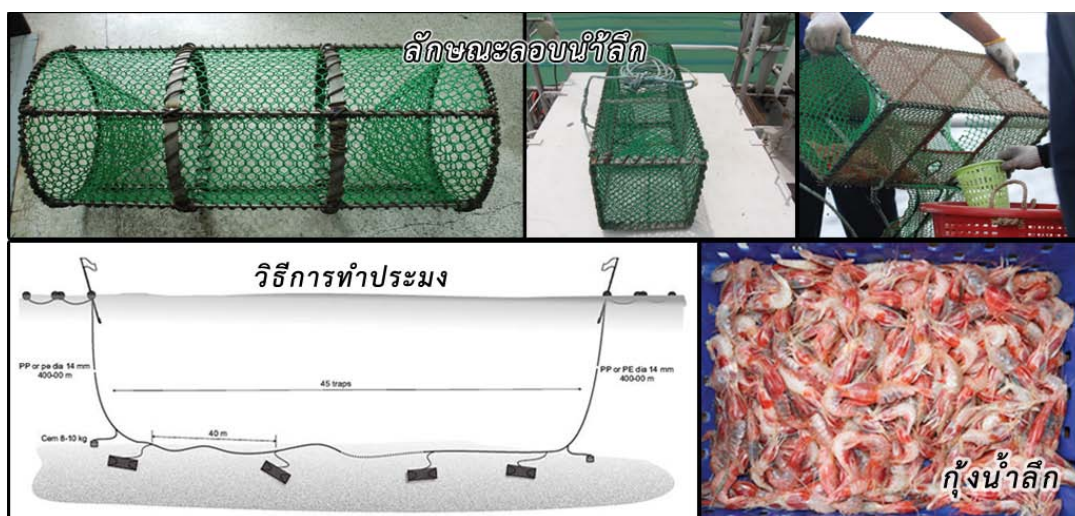

ลอบน้ำลึก...เครื่องมือจับสัตว์น้ำทะเลลึก

ทรัพยากรประมงในปัจจุบัน นับวันยิ่งลดลงไปเรื่อยๆ โดยเฉพาะทรัพยากรประมงบริเวณชายฝั่ง ทำให้เกิดความวิตกกังวลว่า จะเกิดการขาดแคลนในอนาคต มาตรการหรือแนวทางการแก้ไขต่างๆ จึงเกิดขึ้น เพื่อให้ทรัพยากรประมงที่มีอยู่ถูกนำมาใช้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน หนึ่งในแนวทางการแก้ไขที่กำลังดำเนินการอยู่ คือ การเสาะแสวงหาแหล่งทรัพยากรใหม่ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณทะเลลึก ซึ่งมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์นั้นเป็นทรัพยากรที่ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้

ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงได้ดำเนินโครงการสำรวจทรัพยากรประมงทะเลลึกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และหนึ่งในกิจกรรมการดำเนินโครงการฯ คือ การพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยีเครื่องมือประมงสำหรับจับสัตว์น้ำจากทะเลลึก ภายใต้กิจกรรมดังกล่าวฯ ได้มีการพัฒนาลอบน้ำลึกขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือประมงที่เหมาะสมในการทำประมงทะเลลึก อีกทั้งไม่เป็นการทำลายสิ่งแวดล้อมในบริเวณที่ทำประมงอีกด้วย

ลอบน้ำลึก ได้ถูกพัฒนามาจาก ลอบกุ้งฝรั่งเศส ลอบน้ำลึกเป็นเครื่องมือประมงที่ใช้จับสัตว์น้ำจำพวก กุ้ง ปู หรือสัตว์น้ำอื่น ๆ ที่มีเปลือกแข็ง โครงของลอบทำด้วยเหล็กกล้า ลอบทั่วไปจะมีฝืนอวนหุ้มโครง แต่สำหรับลอบน้ำลึกนั้นจะเปลี่ยนจากฝืนอวนเป็นแผ่นพลาสติกที่มีรู หรือเรียกว่า ตา ตาจะมีลักษณะเป็นรูปห้าเหลี่ยม ขนาดของตากว้างประมาณ 2 เซนติเมตร รูปแบบของลอบน้ำลึกมี 2 แบบ ได้แก่ 1) ลอบน้ำลึกทรงสี่เหลี่ยม แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ แบบทางเข้ารูปกรวย ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของทางเข้า 8-10 เซนติเมตร และทางเข้าสี่เหลี่ยม 2) ลอบน้ำลึกทรงกระบอก มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 35 เซนติเมตร และยาว 90 เซนติเมตร

วิธีการทำประมงลอบน้ำลึกนั้นเหมือนกับเบ็ดราว คือ มีสายหลักและสายกิ่ง สายกิ่งจะติดกับลอบน้ำลึกแต่ละลูก แล้วสายกิ่งแต่ละสายจะผูกติดกับสายหลักอีกทีหนึ่ง สายหลักทำจากเชือกโพลีโพรพีลีน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 16 มิลลิเมตร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางนี้เหมาะกับควมลึก 400 เมตร หากแหล่งทำการประมงที่มีความลึกมากกว่า 400 เมตร จะต้องใช้สายหลักขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 18 มิลลิเมตร สายกิ่งทำจากเชือกโพลีโพรพีลีน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 8 มิลลิเมตร การกั๊บลอบต้องใช้เครื่องกว้านขนาด 5 ตัน ผลจากการทดลองทำการประมงลอบน้ำลึกในน่านน้ำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ทะเลอันดามันของประเทศพม่าและไทย น่านน้ำประเทศอินโดนีเซียทางตะวันออกของรัฐซาบา น่านน้ำประเทศมาเลเซีย และฟิลิปปินส์ พบว่า สามารถจับกุ้งน้ำลึก ได้ผลดีที่สุด ซึ่งกุ้งเหล่านี้มักอาศัยอยู่ที่ระดับความลึก 200-500 เมตร ทำให้มีความเป็นไปได้ที่จะทำการส่งเสริมเครื่องมือประมงดังกล่าว โดยทางสำนักงานฝ่ายฝึกอบรม จะทำการพัฒนาและปรับปรุงลอบน้ำลึก เพื่อให้เหมาะสมกับชาวประมง และจะทำการส่งเสริมต่อไปในอนาคต

